

Derpaa foretoges

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Lodsvæsenet af 13. Juni 1879 m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1777).

Sagen sattes til Forhandling.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

I min Egenskab af Marineminister, under hvem Lodsvæsenet, som bekendt, sorterer, fremsatte jeg under 22. November f. A. for Folketinget et Forslag til Lov om Ændring i Lov om Lodsvæsenet af 13. Juni 1879 m. v. samt et Forslag til Lov om Ændring i Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet af 13. Juni 1879. Anledningen til, at disse Forslag blev fremsatte fra min Side, var, at der i høj Grad trængtes til en Simplifikation af den øverste Administration af Lodsvæsenet. Hidtil har Lodsvæsenet, som bekendt, været delt i 2 Afdelinger, idet der er 2 Overlodser, 1 for det østlige Distrikt, det vil sige Landet Øst for Store Bælt, og 1 for det vestlige Distrikt, Jylland og Fyn. I tidligere Tid var det nødvendigt at have disse to Overlodsdistrikter, men saaledes som Forholdene have udviklet sig i en lang Række af Aar, hvor man ved Hjælp af Jernbaneanæsenet, Telefon- og Telegrafvæsenet, Dampskibe o. s. v. har meget lettere Adgang til Landets forskellige Egne, finder jeg det aldeles overflødig og unødvendigt at bevare de 2 Lodsdistrikter, og da den ene Overlods, nemlig Overloden for det østlige Distrikt, tog Afsked forrige Aar, fandt jeg det bemæltigt at foreslaa en Ændring, hvorefter der i Fremtiden kun bliver eet Lodsdistrikt med en Lodsdirektør i Spidsen. Ved en saadan Ordning vil man tilvejebringe ikke blot en lettere Forhandlingsgang mellem de forskellige Lodserier og mellem Lodserierne og Ministeriet, men man vil tillige derigennem indvinde en Besparelse, som jeg tør ansætte til godt 12,000 Kr. om Aaret.

Det var egentlig min Mening, at Lovforslaget skulde have været indskrænket dertil, men saa snart man rører ved Lodsvæsenet, er det næsten, som man sætter sin Finger i en Hvepserede, der opstaar en Mængde Spørgsmaal, Krav og Fordringer fra de forskellige Sider, som det er vanskeligt at holde nede. Det var, som sagt, min Mening at indskrænke Lovforslaget til denne Omordning af Administra-

tionen, ogsaa, som sagt, for derigennem at indvinde Besparelser, men i Folketinget har man i det Udvalg, der var nedsat om Sagen, optaget en hel Mængde Spørgsmaal til Forhandling. Man har dog indskrænket sig til kun paa et Par Omraader at stille Forslag til Ændringer, som jeg har kunnet tiltræde. Det ene er, at man med Hensyn til Lodstvangen under Bugsering har foreslaaet en Ændring, som Folketinget har vedtaget, gaaende ud paa at give Marineministeren en Bemyndigelse til i visse Tilfælde at afvige fra den Lodspligt, der paahviler ogsaa de mindre Fartøjer, en Bemyndigelse, som Marineministeriet selvfølgelig vil benytte med al mulig Hensynfuldhed til alle Sider. Det er ofte vanskeligt at forene Lodsernes Interesser med Søfartens Interesser. Lodserne ere jo til for Skibsfartens Skyld og ikke omvendt, men naar Skibsfarten kræver Besparelser, gaar det i mange Tilfælde ud over Lodserne, og de rejse da Krav om Erstatning til Gengæld for de Besparelser, der indvindes.

Den anden Ændring, som Folketinget har indsat i Lovforslaget, og som jeg har givet min Tilslutning, gaar ud paa at skabe Forlig mellem nogle Lodserier, som i lang Tid have ligget i Strid med hinanden, en Strid, der endogsaa har ført til, at man har søgt Domstolene. Efter at Domstolene have tilkendegivet deres Opfattelse af Forholdet, er Striden alligevel dukket op igen, nemlig med Hensyn til Fordelingen af de Indtægter, der ere indgaaede i den Tid, Processen mellem Lodserierne stod paa, og det endte da med, at Lodserne overlod til Marineministeren at dømme dem imellem og fordele de Midler, hvorom der var Tale, imellem dem. Det er sket, saa i Øjeblikket er der Fred, men det, der har givet Anledning til Striden, er Spørgsmaalet om, hvem der maa besørge de saakaldte Farvandslodsninger og Langlodsninger. De Lodserier, hvorom der her er Tale, er Lodserierne i Frederikshavn-Hirsholmene, Nyborg og Helsingør, og særlig er det da mellem Helsingørs-Lodserne paa den ene Side og de øvrige Lodser, at der har været Strid om, hvem af dem der maa besørge Farvandslodsningen. Det er klart, at saaledes som Skibsfarten nu foregaar, er det i Skibsfartens velforstaede Interesse, at Skibene saa hurtigt som muligt kunne komme til deres Bestemmelsessted, uden at de for at optage nye Lodser eller skifte Lodser skulde forandre Kurs og forlænge Farten. I Forslaget, som det foreligger her for det